

traadt som Ordfører i Dag, at der ved dette Lovforslag vilde opnaas overmaade Meget, noget meget Stort, som Folket i det Hele vilde sætte stor Pris paa; det var netop det Udtryk, der blev brugt af den ærede Ordfører, da Sagen sidst var for, og det er altsaa ikke mine egne Udtryk, skjøndt jeg haaber, at ogsaa mine Ord ville have nogen Bægt paa Grund af den Erfaring, jeg har i denne Sag, naar jeg har udtalt, hvad Ingen — tror jeg — kan modsig, at man ved dette Lovforslag i de allervæsentligste Henseender vil opnaa, hvad man i en Række af 17 Aar har stræbt efter, ja, at man endog saa tilbøielig vil opnaa Mere, end man har troet at kunne naae. Jeg tror, at dette skal staa fast og ikke kan røffes ved den Slags Bemærkninger, som det ærede Medlem fremkom med. Det kan ikke nytte at fremdrage enkelte Bestemmelser og at lade dem fremtræde i en, hvad jeg, uden at bruge et for stærkt Udtryk, tror at kunne kalde travestret Form; i det Mindste tror jeg, at dette Udtryk kan bruges, naar det ærede Medlem umiddelbart, før han sluttede sin Tale, brugte Udtryk som, at det Forslag, der her foreligger, vilde bortskamotere Millioner af Statskassen til Fordel for en enkelt Korporation. (Wint her: Det sagde jeg ikke!). Det ærede Medlem sagde, at man kunde være sikker paa, at man ikke vilde gaa ind paa noget Saadant til næste Aar, og da der her er Tale om, hvorvidt man vil gaa ind derpaa nu, tror jeg, den Slutning, jeg nu tillod mig at gjøre, er logisk. — For Øvrigt skal jeg hermed forlade det ærede Medlem og i al mulig Korthed udtale mig, som jeg vilde have gjort, naar de forskjellige Udvalgsmedlemmer havde yttret sig, idet jeg nemlig med saa Ord kan forklare min Stilling til de nu foreliggende Forslag. To af disse ere, som det vil ses, og som det nærmere er forklaret, aldeles usforandrede Gjenoptagelser af Forslag, der i sin Tid ere blevne vedtagne ved de sidste Behandlinger her i denne Samling henholdsvis i Folkethinget og i Landstinget. Hvad disse Forslag angaar, har jeg ved tidligere Leiligheder, og navnlig da de sidst forelaa, havt rundelig Anledning til at udtale mig om dem, og jeg har da vistnok udtalt mig saa tilstræk-

kelig klart, at der ikke kan være Tvivl hos noget Medlem om, at jeg ikke kan gaa ind paa den Form, Forslaget fik ved det sidste Vedtagelse i Folkethinget, men at jeg derimod ganske vist kunde have ønsket, at det om mulig kunde være blevet gennemført i den Form, det havde faaet i Landstinget, idet den, skjøndt i væsentlige Punkter afvigende fra Regjeringens oprindelige Forslag, dog var den, der mest nærmede sig og sluttede sig til den Ordning, som var bragt i Forslag. Hvad angaar det nye Forslag, der ligger for, er det, som ligeledes bekjendt, for en stor Del heller ikke nyt; det er kun et Par enkelte Punkter, som i egentlig Forstand kunne kaldes nye, men iøvrigt er det overensstemmende med det Forslag, der vedtoges den 27de eller rettere den 28de Marts forrige Aar, hvilket Forslag atter stod i nær Forbindelse med den Overenskomst, som forud var bragt tilveie imellem Ministeren og det da nedsatte Udvalg. Det er klart, at jeg, efterat jeg som Minister havde erklæret min Tilslutning til den Ordning, som da var bragt i Forslag fra Udvalgets Side, ihvorvel der var Punkter deri, som jeg paa ingen Maade gjerne, eller jeg kan endog sige, som jeg nødig gif ind paa, vilde have anset mig forpligtet til, forsaavidt Forslaget var blevet vedtaget her, at gjøre Mit til ogsaa at faae det gennemført i det andet Thing. Jeg tror ikke, at man, i alt Fald efter min tidligere Praxis, kan nære Tvivl om, at jeg i saa Fald vilde have holdt mit Ord, men Forslaget blev som bekjendt i væsentlige Punkter forandret fra, hvad det var efter selve Udvalgets Indstilling, og det netop i Punkter, hvorpaa jeg troede at maatte lægge og virkelig havde lagt særdeles stor Bægt. Deraf fulgte, at min Stilling blev en anden, og at jeg ikke kunde betragte mig som forpligtet til at gennemføre Forslaget, især da Dagsdagens Slutning som bekjendt allerede var bestemt at skulle ske Dagen efter. Det Forslag, som den Gang vedtoges af Thinget, er nu lagt til Grund for Indstillingen under Nr. 1, men dog med et Par Forandringer. Den første af disse kan jeg selvfølgelig meget gjerne slutte mig til, idet jeg endog maa sige, at den for mig vil være af væsentlig Betydning, for at jeg